

Bratislav Ljubišić

ĐORĐE CRNČEVIĆ

Galerija Centra, 24.11 – 13.12.2005.

Galerija Centra je u nekoliko navrata bila u žiži pažnje javnosti. Centar je organizator susreta studenata Grafike iz Balkanskih zemalja. Tu su i mnoge prigodne manifestacije kao ova: izložba zabeležaka koje umetnik Đorđe Crnčević vredno skuplja nekoliko decenija. Zaista je zanimljivo što je to jednog ubeđenog skulptora nateralo da se bavi beleškama. Možda je odgovor u činjenici da je zaista teško doći do materijala koji je dostojan rada ozbiljnog umetnika. Naravno, ono što je proteklih vekova održavalo "u životu" skulpturu, jesu narudžbine. Sada se one uglavnom svode na nadgrobne spomenike i u tome prednjači Novo groblje. Mislim, da je u njemu najvrednija kolekcija skulptura u Beogradu – ima ih preko šest hiljada i po njima se može pratiti misao koja je dominantna u oblikovanju, ali i ukus naručilaca. Dakle nema narudžbina u kojima bi se umetnik iskazao, eksperimentisao i pronalazio neke mogućnosti da bi osvežio svoje delo, ali i inspirisao druge. Dakle, likovne kolonije koje su vrlo brojne kod nas, uglavnom su skoro stopostotno namenjene slikarima, crtačima. Postoje dve skulptorske: Tera u Kikindi i Bakar u Boru. U odnosu na slikarske kolonije njihov broj predstavlja kap u okeanu. I šta je umetniku preostalo? Da izlaže svoje telo kao skulpturu ili da se bavi pozorištem ili performan-

som? Umetniku ostaje samo da crta i da zamišlja kako će jednog dana mnogo toga ostvariti; može od tih crteža da realizuje grafike. Uostalom to su radili mnogi pre njega: Oto Logo, Dušan Marković, da ne pominjem strance.

Na izložbi koja je u Centru, Đorđije Crnčević je izložio dve serigrafije: Bez naziva i Kosmogimnastičari, kao i osam svezaka – grafike koje su obeležene kao sveska 1. do 8. u kombinovanoj tehnici. Naravno tu je i vizuelna prezentacija radova izabranih iz 21. sveske. Zainteresovani posetilac može mnogo toga videti i zaključiti da je u pitanju jedno u suštini vrlo senzibilno razmišljanje i uobličavanje viđenog. Po ko zna koji put se pokazalo kako je stilizacija i jezik umetnosti itekako dovoljan da se realnost preobrti u jednu drugu stvarnost u kojoj je moguće istaći dominantno i ono posebno važno. Uostalom, crteži su način kako se vidi forma. Za skulptora je vrlo važna pojedinost kako se on uvrštava u tvorce sveta. Ova izložba je pokazala jedno sasvim drugo lice Đorđija Crnčevića, tvorca osobene skulpture. Bez obzira što smo navikli na način kojim se on obračunava sa prostorom i oblikom koji zauzima tri dimenzije, ova izložba pravo je osveženje u poplavi raznih drugih nastojanja.

Đorđije Crnčević je rođen u Dupilu, Crmnica, 1941. godine. Diplomirao je 1967. godine na Akademiji likovnih umetnosti u klasi profesora Miše Popovića, kod koga je završio i magistarske studije 1972. godine.

Dobitnik je sedam priznanja za umetnička ostvarenja. Profesor je na Višoj školi likovnih i primenjenih umetnosti u Beogradu.